

Politolog Iščenko: Zimní kampaň USA na Ukrajině a naděje Evropy

- CZ24 News | 4. prosince 2022

USA/UKRAJINA/EU: A dokonce když se jim nedařilo, jako se Sýrií a Běloruskem, nebo nedařilo se zcela, jako s Ukrajinou, nadále hlasitě a předem oznamovali celému světu své plány a předpokládali, že další oznámená oběť ani nepomyslí na odpor, strne strachem, nebo prostě kapituje předem, aby usmlouvala alespoň nějakou budoucnost.

I když dobře chápou, že se nemohou současně vypořádat s Ruskem a Čínou, a ve snaze zatlouci mezi ně klín, Američané nicméně stále oznamují, že jakmile se vypořádají s Ruskem, určitě zaútočí na Čínu, ale oťukávají Rusko ve věci kompromisního míru a netají se tím, že z jejich hlediska to není mír, ale příměří, během něhož se pokusí vypořádat se s Čínou, ale potom se vrátí k pokusu zničit Rusko, jež zůstalo bez spojence.

USA od počátku prohlašovaly, že vidí současnou krizi, jako hybridní válku, jejímž cílem je úplné zničení Ruska, rozdělení jeho území mezi Washingtonem a jeho spojenci. Avšak původní ruské země (bývalé území Velkého Vladimírského knížectví a některé sousední regiony) se předpokládá proměnit na něco na způsob rezervace pro zachované Rusy, řízené prozápadními kolaboranty a banderovci, "kteří v sobě zabili Rusa". Počítá se se zničením průmyslu na území "ruské rezervace", zbavit ji přístupu k vysokým technologiím a přístupu k mořím, přeměnou na něco na způsob pastorální etnografické rezervace – dalšího exotického zákoutí pro západní turisty.

Všechno to se buď veřejně prohlašovalo západními politiky, nebo se projednávalo na expertní půdě Západu a dávno to není tajemství. Jako není tajemství ani to, že Ukrajina je pouze jeden ze států, které by USA chtěly uvrtat do války s Ruskem. Pokus o převrat v roce 2020 v Bělorusku nebyla náhoda nebo nedorozumění. USA nepotřebovaly Lukašenka, který by se plynule "integroval do Evropy", jako předtím nepotřebovaly stejně plynule "integrujícího se do Evropy" Janukoviče. USA

potřebovaly v Minsku a v Kyjevě nacistické rusofobní režimy, připravené zničit své státy ve válce s Ruskem, jen aby s nimi byli spokojeni ve Washingtonu.

To, že se zatím kromě Ukrajiny do války nikoho nepodařilo vtáhnout (když se Americe nezadařilo s převratem v Bělorusku, zůstávala naděje na Gruzii a na Moldávii) je obrovské fiasko USA. Podařilo se jim, samozřejmě, přinutit Evropu přerušit s Ruskem normální hospodářské vztahy, zavést sankce a začít finanční, diplomatickou a vojensko-technickou podporu Ukrajiny. Ale Rusko, bojující pouze s Kyjevem, není pro Evropu dost hrozné. V evropských hlavních městech dávno a dobře prozkoumali kyjevský režim, znají cenu jeho nestoudnosti a úskočnosti, a také dobře chápou, že USA používají Ukrajinu nejen jako terén proti Rusku, ale i jako prostředek oslabení Evropy. EU, zejména její západoevropští členové, se podrobuje USA nevolky a navzdory svým ekonomickým zájmům. Pokud "ruská agresivita" nebude dostatečně hrozná a přesvědčivá, Evropa se může pokusit seskočit s amerického háku.

První volba, která umožňuje nasycit krizi dodatečnou hrůzou je zapojit do ní ještě několik zemí. To by umožnilo Americe prohlašovat, že nejde o Ukrajinu, ale o členění Ruska "civilizovanému světu" – je to velmi, prý, nesnášenlivá země. Ale se zapojením se to zatím nedaří. Nejen Poláci a Rumuni, ale dokonce Moldavané a Gruzínci nespíchají následovat příkladu Ukrajiny a ničit své státy (zároveň s národy) kvůli blaženosti Američanů.

Pro tento případ mají Američané druhou volbu, kterou se nyní pokoušejí použít. Zánik Ukrajiny má být tak hrozný, a oběti tak početné, aby Evropu ani ve snu nemohla napadnout možnost navázat s Ruskem (které USA viní z "tragédie ukrajinského národa") normální vztahy.

Washington a asistující mu Londýn znovu netají to, jak se chystají vyřešit tento problém. Nehledě na to, že letní a podzimní útoky vyústily do obrovských ztrát OSU, USA a Velká Británie požadují od Kyjeva, aby pokračoval v zimě v aktivních ofenzivních operacích. Mezitím Ukrajina ztratila nejen hodně techniky, kterou je už dokonce pro kolektivní Západ těžké doplňovat, a nejenom hodně vojáků. Ukrajina ztratila nejvíce připravené a motivované kádry.

Nyní se Kyjev přímo vrhá na vhodné pro službu v armádě muže z jihovýchodních a centrálních oblastí. Západní Ukrajiny a Kyjeva se mobilizace dotýká mnohem méně. Nemyslím, že se Zelenský pokouší takovým způsobem uchovat banderovský genetický základ populace. Prostě obyvatelstvo těchto relativně týlových území ve své většině s přesvědčením podporuje fungující režim. Proto kyjevské úřady předpokládají, že v případě krachu fronty, bude možné v Kyjevě a na západě Ukrajiny organizovat "národní odpor" (v podobě teritoriální obrany a jiných náhražek jednotek banderovské domobrany). To má zajistit pro americká média obrázek "zničeného, ale nezlomeného" národa, který "přijal poslední bitvu" u prahů svých domů.

Do jaké míry se podaří uskutečnit takový scénář není jasné – zjara ostržení banderovci jako první prchali do Evropy, dokonce ani nemysleli na odpor do posledního. Pro nás je nyní důležité něco jiného. Ukrajinská armáda, kterou se v zimě Američané chystají poslat do dalšího útoku, výrazně ztratila na bojeschopnosti, v souvislosti se ztrátami techniky, a také v souvislosti s výměnou personálního, motivovaného a zkušeného mužstva, vybitého v létě a na podzim, za mobilizované poslední vlny, kteří nesloužili, neumí i nechtějí bojovat. Paralelně s tím roste početnost a technické vybavení ruského seskupení.

Výsledek je jasný – musí prudce vzrůst ukrajinské ztráty. Kyjev by mohl ještě předpokládat, že nezkušené posily jeho pěchoty, se vsedě v tvrdé obraně na předem připravených pozicích postupně naučí bojovat. Ale nutnost vrhnout nepřipravené kontingenty do útoku jim nedává šanci. K té době, kdy Ukrajina ztratí možnost udržovat nepřetržitou frontovou linii, tyto formace budou muset ztratit 50-70% mužstva při marných pokusech útočit. Zimní útok OSU Američané potřebují ne pro vítězství

nad Ruskem (jejich vojáci už otevřeně mluví o tom, že válka je Ukrajinou prohraná), ale pro zvětšení ztrát ukrajinského obyvatelstva.

Už nyní ruská, ukrajinská a západní hodnocení (přesné výpočty nikdo nedělal) se shodují na tom, že reálné obyvatelstvo na území kontrolovaném Kyjevem činí 50-60% nominálního. Takže Ukrajina ztratila (zejména se jedná o ty, co odjeli do zahraničí) cca polovinu svého předválečného obyvatelstva. Ukrajínští úředníci, kterým náleží být služebně optimisty, předpokládají, že z počtu těch, kteří odjeli, se nevrátí minimálně 20%. To je velmi mnoho. Ale to je optimistické hodnocení.

Jde o to, že přibližně 2/3 odjetých prchly do EU a pouze třetina se vypravila do Ruska. Ukrajinci však své ankety provádějí právě mezi těmi, kdo odjeli do Evropy, když utíkali před útočícími Rusy. Tito lidé se plánují vrátit za 2-5 roků po válce. Ale právě ti předpokládají, že válku vyhraje Ukrajina a sjednocený Západ. Jelikož však bojové akce očividně musí skončit vítězstvím Ruska, tak bude dobře, když se 20-30% z odjetých vrátí. Zatím tvrdí, že jsou připraveni trpět v Evropě jakoukoliv bídu, než aby žili v Rusku.

Odjely převážně mladé ženy s dětmi. Na frontě umírají převážně mladí muži. Tudíž, v nejbližších letech se bude demografická krize na Ukrajině pouze prohlubovat. Tím spíše, že ruský útok, který rovněž čekáme v zimě, vyvolá další odliv běženců na Západ.

Mimo to, pokračování aktivního odporu OSU, jejich boj o iniciativu a pokusy útočit, alespoň během prosince-začátkem ledna, budou znamenat pokračování a narůstání ruských úderů na kritickou infrastrukturu Ukrajiny. Cílem úderů bude narušení spojů, prudké snížení možnosti ukrajinského velení manévrovat s rezervami, jak z hloubi, tak i podél fronty, a také zmaření možnosti vytvoření velkých bojeschopných posádek ve velkých městech, schopných je bránit po několik týdnů, a třeba i několik měsíců. Armáda se nemůže efektivně bránit ve městě, zbaveném vody, tepla, ohřevu a pravidelného přísunu potravin a munice. Vzniká naděje vyhnout se krvavým a destruktivním pouličním bojům.

Když Rusko takto působí, efektivně snižuje své ztráty, ale přitom se zvyšují ztráty ukrajinské. USA předpokládají, že tyto ztráty budou dost velké, aby jim společně s miliony běženců zajistily možnost obžalovat Rusko z genocidy a etnických čistek, což prudce ztíží Evropě ladění vztahů s Moskvou, alespoň z etických důvodů (ale i bát se mnozí budou, vždyť běženci už nyní vyprávějí všelijaké hrůzy).

Ve výsledku USA plánují přinutit Evropu prudce zvýšit své armády (Německo, Polsko a Česko už oznámily zvyšování počtu a technických možností svých ozbrojených sil, Rumunsko, Švédsko a Finsko mlčí, ale dělají totéž). Mimo to, Washington plánuje dodatečně zvýšit svůj kontingent v Evropě. K dnešnímu dni americké seskupení v EU čítá přibližně 60 tisíc osob. V příštím roce ho USA chtějí zvýšit na sto tisíc.

Fakt koncentrace ve východní Evropě na ruských hranicích vojsk NATO, a také nutnost kontrolovat během bojů rozsáhlé obsazené, ale vyliďněné území bývalé Ukrajiny mají uvázat Rusko na západním směru, a nedovolí přesunout podstatné síly na Dálný východ, kde se nyní USA pokoušejí zformovat proti Číně mocný blok, zahrnující nejen tradiční spojence Ameriky (Nový Zéland, Austrálii, Japonsko, Republiku Koreu, Tchaj-wan a Velkou Británii), ale také Filipíny a některé další státy jihovýchodní Asie, s nimiž ČLR nemá vyřešené územní spory. Úkol tentýž, co i v případě s Ruskem – přinutit Čínu bojovat, je záhodno s několika státy najednou, ale ne s přímými spojenci USA. Američtí spojenci a samotný Washington budou muset zajistit dodávky zbraní nepřátelům Číny, vyčlenění finanční podpory (převážně v podobě úvěrů), a také jejich diplomatické a politické krytí.

Ekonomické zdroje Ruska musejí být spojeny s nutností obnovovat ekonomiku vojsky obsazených regionů. Politické a diplomatické zdroje Moskvy bude muset spojit celková nedořešenost situace

kolem Ukrajiny. USA počítají s tím, že ruská armáda ztratí dech během zimní, jarní a letní kampaně a nebude s to obsadit západní Ukrajinu, kam přejede vláda Zelenského. Ale i když Rusko obsadí Ukrajinu úplně, USA očividně mají v úmyslu použít Zelenského pro zorganizování “vlády v exilu”, a ukrajinská vojska, která ustoupí do zahraničí, se Amerika vynasnaží zachovat před internací a odzbrojením, což dodatečně zvýší napětí ve vztazích Ruska s pohraničními východoevropskými státy, a tedy i s EU vůbec.

Vlastní podstata zimní kampaně USA na Ukrajině spočívá v tom, aby se cenou homérských ztrát ukrajinské armády a civilních obyvatel zkompromitovalo Rusko, aby se znemožnil jeho návrat k normálním vztahům s EU. Přinutit Moskvu hospodářsky, politicky a finančně uváznout na Ukrajině, dohnat ji udržovat na západních hranicích vojenské seskupení o nynějším počtu (nebo dokonce víc) kvůli krytí narůstání počtu NATOvských vojsk ve východní Evropě. Všechny ruské zdroje musejí být nasazený na západním směru, aby nepřekážely USA tlačit na Čínu.

Západoevropské země (východní Evropa, kromě Maďarska, podporuje plány USA) by si přály dosažení kompromisního míru na Ukrajině za podmínek předání Rusku části ukrajinského území (možná dokonce více než čtyř oblastí již přijatých do struktury RF) a prohlášení vlády Zelenského o své neutralitě, výměnou za zachování u moci nynějšího režimu. V EU předpokládají, že tímto způsobem budou s to všichni účastníci konfliktu (kromě Ukrajiny) zachovat svou tvář.

Pro záchranu své ekonomiky Evropa potřebuje rychlé vystoupení z krize a návrat cen na energetická média k normě let 2010-2020. Proto Německo a Francie, když mluví jménem EU i svým usilovně Zelenského přemlouvají k ústupkům, vedoucím, podle jejich názoru, k podepsání mírové smlouvy. Ale mír na evropský způsob není možný už proto, že Zelenský je nakloněný hře podle amerických pravidel. Washingtonu se bojí, a Evropu se pokouší ve svých zájmech dojit. Mimo to, Rusko potřebuje záruky bezpečnosti v podobě stažení NATOvské infrastruktury od jeho hranic (a evropský plán, naopak, předpokládá její zvyšování). No a, nakonec, USA se nechystají dovolit EU utrhnout se z háčku a znovu se stát ekonomickým konkurentem Ameriky, ba ještě i potenciálně směřujícího ke sblížení s Ruskem.

Proto místo mírových jednání, která by mohla být pro ni záchranou, Kyjev bude tuto zimu nejen nadále bojovat, ale bude se také, pro splnění amerického požadavku, neúspěšně pokoušet útočit, nehledě na ztráty.

AUTOR: Rostislav Iščenko

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/novarepublika.cz